మనసు మాట వినదు

కమలాగాయత్రి(క్రొవ్విడి)చెనిమెళ్ళ

(గత సంచిక తరువాయి)

పకాల్న నవ్వాడు, "ఏం సిటీలో వుంటే చంపడానికి దూరం అయిపోతుందా.. ఫ్లైట్ ఛార్జెస్ ఎక్కువా.. వదిలెయ్ పాణీ.."

"లేదు సర్ .. అంతమంది సెక్యూరిటీ దాటి వాళ్ళు మీవరకూ రాలేరక్కడ. ఇక్కడ మీ సెక్యూరిటీ తక్కువ. చుట్టూ అడవి, లోయలు, చెట్లూ చేమలూ, ...ఏమూలనుండి ఎవరు వస్తారో తెలీదు. పోనీ.. సెక్యూరిటీ పెంచుకుందాం సర్.. లేదా.."

"ఇంతకుముందైతే నీ మాటకి నేనూ వెళ్ళిపోయే వాడినే. ఇప్పుడు వెళ్ళలేను. నీకూ తెలుసు. కొద్దిరోజుల్లో ఎలాగూ తప్పదు. ఇప్పుడు కాదు. చుట్టూ వందమంది గార్డులతో నేనెప్పుడూ ఫ్రీగా వుండలేను. నీకూ తెలుసు. అయినా రాసుంటే చావుని ఆపగల గార్డెవరు..? సో అనవసరం గా ఆలోచించి మనసు పాడుచేసుకోకు. వెళ్ళిరా."

"కానీ వాళ్ళలా వున్నప్పుడు మనం మాత్రం మహాత్ముల్లా ఎందుకు వుండాలి సర్. సుఖ్ రామ్ విషయంలో జనాలకోసం ఇలాంటి పరిస్థితుల్లోనే మనం.."

"దేర్ యూ ఆర్ పాణీ.. ఇక్కడ 'మనం' అక్కడ 'జనం'... అదీ వృత్తి ధర్మమే.. కాకపోతే కాస్త దాన్నుంచి కాస్త డీవియేట్ అయ్యి న్యాయం చేయడానికి ప్రయత్నించాం. అంతేగానీ వ్యక్తిగత వ్యవహారాల్లో అలాంటివి.. వద్దు పాణీ.. మరీ అంత దుర్మార్గం వద్దు. ఉద్యోగం తుపాకీ ఇచ్చిందని పోలీసులు తమ పర్సనల్ రైవల్స్ ని చంపుకుంటూ పోతారా.. అలా ఆలోచించకు.. దానికి అంతముండదు. పదిమందికి న్యాయం చేయడానికో, జరిగే అన్యాయాన్ని ఆపడానికో అయితే నా పవర్ వాడుకున్నాను గానీ, నా కక్షలు తీర్చుకోవడానికి ఏనాడూ చేయలేదు. నా పర్సనల్ విషయల్లో నాకు ఇలాంటివి వద్దు. తాతయ్య వేరు. నేను వేరు. ఐనా.. అదే చేయాలంటే ఇన్నేళ్ళూ ఆగే వాడినే కాదు..." స్థిరంగా చెప్పాడు.

"ఇదంతా నావల్లే వచ్చింది సర్.. నేనే మూర్ఖంగా నమ్మి.."

"వెళ్ళిరా పాణీ.."

"సర్.. " సందిగ్ధంగా చూసాడు.

లేచి నిలబడ్డాడు భరద్వాజ. అప్పటి వరకూ వున్న నిర్వేదం తొలగిపోయి అతని ముఖంలో అంతులేని ప్రశాంతత చోటు చేసుకుంది.

"ఈ ప్రపంచం లో తామెందుకు చనిపోతున్నారో తెలియకుండా వెళ్ళిపోయేవాళ్ళు చాలామందున్నారు పాణీ. ఒకవేళ చావంటూ నా ముందుకొస్తే కనీసం కారణమైనా తెలుసు నాకు. అది చాలు. విధి ఎలా రాసుంటే అలా జరుగుతుంది వెళ్ళిరా.." గంభీరంగా చెప్పి అక్కడనుండి వెళ్ళిపోయాడు.

"ఎలా వున్నారు భరద్వాజా... " ఆప్యాయంగా అడిగింది. అలసటగా చూసాడు.

"రా.. మనూ.. కూర్చో.."చెప్పాడు నెమ్మదిగా.

"పొద్దున్న వాకింగ్ లోనూ ఇలాగే డల్ గా వున్నారు. మధ్యాహ్నం లంచ్ కూడా ఏం తినలేదు.. మురళిగారికేం కాదు భరద్వాజా.. మీరిలా అయిపోతే ఎలా.. ఐ కెన్ అండర్ స్టాండ్ యువర్ ఫీలింగ్స్.. కానీ ఇలా వుంటే .. నో వే.. నేనొప్పుకోను.. శైలూ గురించి నేను డల్ అయితే మీరొప్పుకున్నారా.." తదేకంగా అతన్నే చూస్తూ అడిగింది.

"వెల్.. నాట్ ఎంటైర్లీ మురళీయే కాదులే మనూ.. అంత గొప్ప స్నేహితుడ్ని కూడా కాదు.." నిర్లిప్తంగా అన్నాడు. అతని చేతిమీద చెయ్యి వేసింది.

"ఏమైంది భరద్వాజా.. అతని వల్లా.. లేక... ఏదైనా వేరే.. ప్రాబ్లెమా... నేను తెలుసుకోవచ్చా..?"లాలనగా అడిగింది.

నిస్పృహగా చూసాడు.

"గుడి గురించి అతనికి తెలిసిపోయింది మనూ... మా ప్రాజెక్ట్ గురించీ... అంతా... అంతా.."

"మై గాడ్... అసలెలా తెలిసింది...? ఇప్పుడెలా.. ఐ మీన్ .. డిడ్ హీ కాంటాక్ట్ యూ.. ?"

తలూపాడు, "వాళ్ళకి ఆ గుడి ధర్మకర్తృత్వం ఇవ్వాలట..."

"నాన్సెన్స్.. మీరుండగా.. ఎలా సాధ్యం.."

"నేను ధారపోయొచ్చు.. నాకు వారసులు లేరు కాబట్టి.. యోగ్యులైన వారికి..." నిర్లిప్తంగా చెప్పాడు.

"యోగ్యులా..మై ఫుట్.. ఐనా కేశవన్న కూడా వున్నారు గా.."

"నో ఛాన్స్.. కోర్ట్ లో కేసు గెలిచింది మా తాతగారు.. కదా.."

"ఐనా మీరెందుకు వప్పుకుంటారు..?"

"తల్లి పరువు బేరం పెడితే లొంగని వాడెవ్వడు మనూ..."

"భరద్వాజా... అయాం.. వెరీ సారీ... పోనీ మీరే కోర్టుకెళ్ళో.. లేక ఏదైనా కిట్టించో..."

"...అతనికి కావల్సింది ఆస్తిలో వాటాయే కాదు, గుడి మాన్యమే.. కాదు.. అన్నీ కావాలి.. తాతయ్య పేరు లో చోటుతో సహా..."

"వాట్..మై గాడ్..మరి..మరి మీ నాన్నగారికి తెలిస్తే..."

"హీ హాజ్ ఎ హయ్యర్ ప్లాన్ నౌ... మా వాళ్ళు చేసిన అన్యాయానికి బదులు తీర్చుకోమంటున్నాడు అమ్మ కొడుకుగా అవసరం లేదట. చనిపోయిన మా మామయ్య కొడుగ్గా లోకానికి పరిచయం చెయ్యమంటున్నారు..."

"వ్వాట్..."మనోజ్ఞ గొంతు కీచుమంది. "అదేంటి అదెలా సాధ్యం.. ఎన్నున్నాయి తెలిసిపోతుంది కదా.. డీ.ఎన్.ఏ. టెస్ట్ లూ.. పెటర్నిటీ..."

"నేనో హోమ్ మినిస్టర్ ని మనూ. నేను తల్చుకుంటే రిపోర్టులు తారుమారౌతాయి. నిజాలు అబద్ధాలౌతాయి, అబద్ధాలు నిజాలౌతాయి., ఆ సంగతి మనం మర్చిపోయినా వాళ్ళు మర్చిపోరు....లేదంటే తను అమ్మ కొడుకునని ఓపెన్ చేస్తానూ అలా ఐతే తనకి ఎలాగూ వారసత్వపు ఆస్తిలో వాటా వస్తుంది, మా పరువూ పోతుంది అంటున్నాడు.."

"మై గాడ్ చాలా.. చాలా పెద్ద వ్యూహం .. ఏం చేస్తారు. ఇప్పుడెలా...? "

"...చాలా సహనం పాటించేసాను మనూ..చాలిక...ఇన్నాళ్ళూ ఇది నా సమస్య. ఇప్పుడు ప్రజల డబ్బది. తాతయ్య గౌరవం. అమ్మ పరువూ.. అని ఆలోచిస్తే.. అంతా అన్యాయమైపోతుంది. ఇప్పుడిక కొంచెం భరద్వాజ మరో రూపం కూడా రుచి చూడనీ అతన్ని.." కసిగా చెప్పాడు.

"తొందర పడకండి భరద్వాజా.. మీరేంచేసినా.. మీ కుటుంబం కూడా ఇన్వాల్వైవుందిక్కడ.. మీరేమన్నా చేస్తే ఆ కక్షతో అతనినేమైనా చేసినా.. మీ అమ్మానాన్నలూ.. ఈ వయసు లో.. మోరోవర్ అతని తండ్రికూడా చాలా క్రూయల్ అన్నారు కదా.."

"అతని తండ్రి ఇప్పుడు బ్రతికిలేడులే మనూ.. ఐనా చాలా ఆలోచించాను.. చాలు.. చాలా రోజులు ఇలా ఆలోచించే ఇంతవరకూ వచ్చింది విషయం. ఐనా నా కుటుంబం చల్లగా వుండాలని మావయ్య జీవితానికి మచ్చపూయలేను... రిడిక్యూలస్.. తాతయ్య ఆత్మ క్షోభిస్తుంది.."

"పైనున్న ఆత్మలకంటే బతికున్న మనుషుల క్షేమం ఆలోచిస్తే మంచిదేమో భరద్వాజా.." సూటిగా అంది.

"లేదు మనూ.. ఒకవేళ నేను వీక్ అయ్యి ఆస్తిలో వాటాకీ, తాతయ్య పేరులో స్థానానికీ వప్పుకున్నా అతని గోల్ అది కాదు. అలాంటి వాడిని ఆలయానికి ధర్మకర్తని కానివ్వలేను. ప్రజల కోసం వేసిన స్కెచ్, చేసిన కృషీ, అన్నీ నాశనం అయిపోతాయి. ప్రతిక్షణం ఏదో ఒక కొత్త టార్చర్ తో పదేళ్ళుగా నరకం చూసింది చాలు మనూ.. ఐనా ప్రతీ క్షణం నాతో కంపార్ చేసుకుని రగిలిపోతే నేనేం చెయ్యను. మా నాన్న వల్ల నేనిక్కడున్నాను. వాళ్ళ నాన్న వల్ల వాడక్కడ మిగిలిపోయాడు. బేసిక్ పాయింటది. ఎవరూ మార్చలేనిది. ఐనా తాతయ్యే రైటేమో మనూ.. ఎక్కడో ఏదో అడ్డొచ్చి, ప్రాణం తీసే మనసు రాలేదు నాకు. అసలు అప్పుడే తీసేసి వుంటే ఈ నిమిషనిమిషానికీ టార్చర్ తప్పేదేమో నాకు. వ్యక్తిగత కక్షలకి అలా దిగజారకూడదనుకుని ఇంతవరకూ తెచ్చుకున్నాను.. చాలిక... అయాం... టయర్డ్... " ఉద్వేగంగా అనేసి బాధగా వెనక్కివాలాడు.

ఓదార్పుగా అతని చేతిమీద చేయివేసింది. ఆమె వైపు చూసి నిర్లిప్తంగా నవ్వాడు. "నాతో వుంటే చాలా టెన్షన్స్ అనుభవించాలి మనూ.. ఆడుతూ పాడుతూ వుండాల్సిన వయసు నీది.. ఇవన్నింటితో నింపేయడం స్వార్థమే కానీ... "

"ష్... అలా మాట్లాడకండి మీరు.. నేనూ మీరూ వేర్వేరు కాదు.. మీకు సలహా ఇవ్వచ్చో లేదో తెలీదు.. ఐనా .. ఏం చేసినా ఆలోచించి చేయండి.." కాస్త బెరుగ్గా అంది.

"ఆలోచించే శక్తి నశించిపోయింది మనూ.. ఎవరు నావాళ్ళో, ఎవరు పగవాళ్ళో తెలీని పరిస్థితి.. నాప్రతి కదలికా వాళ్ళకి తెలుసు.. " నిర్లిప్తంగా అన్నాడు.

"మై గాడ్... అదేంటి.. ఎలా..?"తెల్లబోతూ అడిగింది. పాణి గురించి చెప్పబోయి ఆగాడు. పాణి తప్పేముంది. తనని హెచ్చరించి మరీ వెళ్ళాడు. ఇప్పుడా విషయాలన్నీ ఏకరువుపెడితే విని, అర్థం చేసుకుని, భయపడకుండా వుండేంత స్థైర్యం ఈ అమ్మాయికుందా.. అయినా బాధని పంచుకోవచ్చు. కానీ, భయన్ని పంచుకుంటే పెంచినవాడౌతాడేమో..

"చూద్దాంలే మనోజ్ఞా.. ఏదో ఒక మార్గం దొరకకపోదు. వదిలెయ్. కాకపోతే చాలా ఋణపడిపోతున్నాను నీకు..."

"ఛ.. ఏం మాటలవి.. టీ.వీ. లో తెలుగు సినిమాలెక్కువ చూస్తున్నారా ఏంటీ.. ?"నవ్వింది.

భరద్వాజ చిన్నగా నవ్వి లేచాడు. ఆమె తలమీద చిన్నగా తట్టి, "పద.. ఆకలేయట్లేదా.. తిందాం లోపలికి నడు..." అన్నాడు.

తేటపడ్డ అతని ముఖం వంక ఆనందంగా చూసి లేచింది. నడుస్తూనే జేబులోంచి సిగరెట్ తీసి వెలిగించాడు. ఆశ్చర్యంగా చూసింది.

"ఏం.. భరద్వాజ టీ టోట్లర్ అనుకున్నావా.. ఆరోజు మొదటిసారి డ్రింక్ చెప్పినప్పుడూ ఇలాగే చూసావ్..?"అడిగాడు.

"ఊహు.. చాలా టెన్షన్ లో తప్ప సిగరెట్ కాల్చననీ ఓసారి చెప్పారు కదా..."

తలూపాడు, "ఏం ఇప్పుడేమన్నా తక్కువ టెన్షన్ లో వున్నాననిపిస్తోందా.. ?"

"వెల్.. ఐతే.. టెన్షన్ పోగొట్టేందుకు సిగరెట్ ని మించిన మందొకటి వుంది. మీకు ఓ.కే. ఐతే ఇస్తాను.." హ్యాండ్ బ్యాగ్ తెరుస్తూ చెప్పింది.

" అవునా.. ఏదీ ఇవ్వు.. పోనీ ట్రై చేద్దాం.. " సాలోచనగా చెయ్యి చాపుతూ అన్నాడు.

ఆమె బ్యాగ్ లో వెతుకుతూ "ముందా ఆర్గుమెంట్ పడెయ్యండి.."

"ఓహ్.. రైట్.." సిగరెట్ దూరంగా విసిరేస్తూ అడిగాడు, "ఇంతకీ అదేంటీ.. నికోటిన్ ప్యాచెస్ లాగా టాబ్లెట్స్ కూడా వచ్చాయి అని రాస్తున్నారూ... అదా?"

"ఊహు.."

"వాటరక్కర్లేదా.. "

"ఊహు" సాచిన చేతిని తోసేస్తూ "ఏదీ.. నోరు తెరవండి.." అంది.

"వద్దులే ఇలా ఇవ్వు "అన్నాడు ఇబ్బందిగా.

"అలా ఇచ్చేది కాదు..." అంటూ బ్యాగ్ లోంచి ట్యాబ్లెట్ తీసింది. అప్రయత్నంగా నోరు తెరిచాడు. ట్యాబ్లెట్ వేస్తున్నట్టు దగ్గరకొచ్చి అతని చెంపని గాఢంగా ముద్దాడి రివ్వున లోపలికి తూనీగలా పరిగెట్టింది. ఉలిక్కిపడి చెంప తడుముకుని చుట్టూ చూశాడు ఖంగారుగా, "మనూ.... యూ నాస్టీ గర్ల్.." కోపం నటిస్తూ అరిచాడు వస్తున్న నవ్వాపుకుని.

లోపలికొస్తూనే ఏమీ ఎరగనట్టు వున్న మనోజ్ఞని చూసి ఏదో అనబోయాడు. అంతలో ఫోన్ రింగయింది. చప్పున అలర్ట్ అయ్యాడు స్క్రీన్ మీద కనిపించిన పేరు చూస్తూనే.

"హలో రామ్.. చెప్పండి.. "

"కాన్ఫరెన్స్ లోకి రా జే.కే... ఇట్స్ ఇంపార్టెంట్... మన పర్సనల్ ఐడీ లో లాగిన్ కా.. క్విక్.."

"జస్ట్ టూ మినిట్స్.." చెప్తూ ఫోన్ కట్ చేసాడు.

"పద.." తన ఛాంబర్ లోకి దారితీస్తూ చెప్పాడు. అయోమయంగా అతన్ననుసరించింది. వెనకే డోర్ క్లోజ్ చేసి బోల్ట్ వేసాడు. భయంగా చూసిందతని వైపు. సిస్టమ్ ఆన్ చేసి అది బూట్ అవుతుంటే చెప్పాడు, "భయపడకు.. రామ్.. అదే .. సీ.ఎమ్. తో కాన్ఫరెన్స్.. ప్రైవేట్ అనీ బోల్ట్ వేశాను. వెయ్యకపోయినా ఎవరూ రారనుకో.. స్టిల్.."

"పోనీ నేను.. వెళ్ళిపోనా .. ప్రైవేట్ కదా.. "

"నో నీడ్.. ఆ పక్కన కూర్చో.. రామ్ కి కనపడకుండా చాలు.." ఆగాడు. "థ్యాంక్స్ మనూ.. నీ ట్యాబ్లెట్ చాలా బాగా పని చేసింది. అయాం బెటర్ నౌ.. రిలీవ్డ్.. థ్యాంక్స్ ఎలాట్.. యూ నో వన్ థింగ్.. ఇవాళ మోర్నింగ్ నుంచి రామ్ ని అవాయిడ్ చేస్తున్నాను.." అంటూ సిస్టమ్ లో పాస్వర్డ్ టైప్ చేసాడు.

మనోజ్ఞ మాట్లాడే లోపు సీ.ఎమ్. కనిపించారు స్క్రీన్ మీద.

"చెప్పండి రామ్.." ఛైర్ సిస్టమ్ దగ్గరగా జరుపుకుంటూ అన్నాడు.

సర్వశక్తులూ పోయినవాడిలా అలసటగా చూస్తూ, "విషయం తెలిసింది కదా జే.కే..?"అడిగాడాయన.

తలూపాడు భరద్వాజ. అతను కంప్లీట్ గా సీరియస్ గా వున్నాడు. కళ్ళు తీక్షణత సంతరించుకున్నాయి.

"జే.కే. మొత్తం అయిపోయింది. ఆ రత్నాకర్ మీడియాకి లీక్ చేయబోతున్నాడు. అదే జరిగితే వీ ఆర్ ఫినిష్డ్.. అప్పోజిషన్ వాళ్ళు ఆడుకుంటారు. ప్రజలు దుమ్మెత్తిపోస్తారు. అట్టుడికిపోతుంది. గవర్నమెంట్ కూలిపోతుంది. మొత్తం.. ఆ పురుషోత్తమ్ గాడూ... ఆ.. బాస్ట..."

"రామ్.. వారిస్తూ అన్నాడు భరద్వాజ, "మనకి తెలీదు ఇప్పుడు ఈ టాక్ కూడా ఎవరైనా టాప్ చేస్తున్నారేమో.. మీరు కొంచెం కంట్రోల్ చేసుకోండి.. "

"ఎలా జే.కే.. ఎలా..? తెల్లవారితే రోడ్డుమీదుంటాం.. నువ్వు... నువ్వు.. రాలేవా.." అడిగాడు సీ.ఎం. గొంతులో జీర.

"నేనా.. !"

"ఔను జే.కే. నిన్ను జనం నమ్మతారు. పార్టీ నుంచి పురుషోత్తమ్ ని ఎక్స్పెల్ చేద్దాం.. సెంటర్ కి ఇన్ఫామ్ చేసి.. సీ.బీ.ఐ. ని డీల్ చేయమందాం.. ఇంకా యాజ్ యాన్ ఇమ్మీడియట్ యాక్షన్ అతన్ని అరెస్ట్.. "

"తర్వాత.. తర్వాతేం చేసేద్దాం రామ్.. మన చేతుల్లో వుంటుందా ఏమన్నా... పరిస్థితి అది కాదు. ప్రాక్టికల్ గా మాట్లాడండి రామ్. మీరో–నేనో ముందు నిలబడతాం. అయితే..? సో.. వాట్..? సమాధానపరచడానికి, సర్దిచెప్పడానికి ఇదేమీ స్కామ్ కాదు.. నలభైమందిని మింగిన మారణహోమం.. మసైపోతాం రామ్... డూ యూ గెట్ ఇట్.."

ఉలిక్కిపడి చూసింది మనోజ్ఞ. వాళ్ళెంత సీరియస్ విషయం మాట్లాడుతున్నారో అప్పుడర్థమైందామెకి.

"దెన్.. మరేం చేద్దాం జే.కే..? ఈ పొజిషన్ లో వుండీ, గవర్నమెంట్ కుప్పకూలిపోతుంటే.. చేతకానివాళ్ళలా.. నిలబడి చూద్దామా సెంటర్ ముందు..", ఉద్వేగంగా అన్నాడు.

"మీకేం కావాలి రామ్..?"గంభీరంగా అడిగాడు భరద్వాజ.

నమ్మలేనట్టు ఆశ్చర్యంగా చూసాడు సీ.ఎమ్. భరద్వాజ సలహాలిచ్చే హోమ్ మినిస్టర్ లా కాక వరాలిచ్చే దేవుడిలా కనపడ్డాడో ఏమో హఠాత్తుగా అతని ముఖం విప్పారింది.

పట్టరాని టెన్షన్ తో ముందుకు వంగాడు, టేబుల్ మీద చేతులు వత్తి పట్టి, "పరువు.. నా పరువు, గవర్నమెంట్ పరువు..." చెప్పాడు.

"షూట్ ఇట్ రామ్.. డైరెక్ట్ గా చెప్పండి. మీకు గవర్నమెంట్ నిలబడాలి అంతేగా..?"

"ఎస్స్.... అంతే.. కానీ.. ఎలా.. ఏం చేస్తావు జే.కే.. ఎలా.. ?"

"ఏం చేస్తావు అని కాదు, ఏం కావాలి అని అడగండి రామ్..?"భరద్వాజ కళ్ళలో తీక్ష్ణత అంత సీనియర్ పొజిషన్ లో వున్నవాడిని కూడా భయపెట్టేలా వుంది.

"చెప్పు జే.కే. ఎనీథింగ్ యూ సే..."

"ఒక్క 18 గంటలు కళ్ళు, చెవులు మూసేయండి రామ్... జస్ట్ ఒక్క 18 గంటలు..."

సీ.ఎమ్ నిటారుగా కూర్చున్నాడు. ఏదో అర్థమైనట్టు చూసాడు. "అంటే యూ మీన్..." ఆగిపోయాడు.

"ఎస్.. ఐ మీన్.. మీకు పరువు, గవర్నమెంట్ స్థిరత్వం కావాలి. నాకు నలభైమంది జీవితాలకి సరైన సమాధానం కావాలి..", భరద్వాజ గొంతు లో కర్కశత్వం తెలుస్తోంది. ఎప్పుడూ చూడని తీవ్రత.

వాళ్ళేం మాట్లాడుతున్నారో తెలిసి ఆమె వళ్ళంతా చెమట్లు పట్టాయి. క్షణాల్లో తడిసిముద్దైంది.

"మై గుడ్నెస్... నో.. జే.కే. నువ్వనేది.. ఐ కాన్ట్ లెట్ యూ డూ సచ్ ఎ థింగ్.. అప్పుడు.. అప్పుడు మనకీ, అతనికీ తేడా ఏముంటుందీ..?"

"తప్పకుండా వుంటుంది రామ్. జింకల్ని వేటాడ్డానికీ, వేటగాడ్ని వేటాడ్డానికీ వున్న తేడా..!! ఐనా ఇందులో మీ ఇన్వాల్వ్మెంట్ ఏమీ లేదు రామ్. ఇది ప్యూర్లీ నా డెసిషన్. కానీ మీకు చెప్పి చేయడం నాధర్మం. ఆల్రెడీ అన్నీ డిసైడ్ అయిపోయాయి. ఒక్క చిన్న సైగ.. అంతే.. అంతా అయిపోతుంది. యూ నో దట్ వెల్.. జస్ట్ సే ఎస్ రామ్. ఇది కోర్టుకి లాగి, సాక్ష్యాలూ, బెయిళ్ళూ, జైల్లో రాజభోగాలూ, మానవహక్కుల సంఘాల సమర్థింపులూ, ఒక డిప్యూటీని రక్షించడానికి వెయ్యి చేతులొస్తాయి. న్యాయమనేది కనుచూపు మేర ఎక్కడా కనపడదు. మీకూ తెలుసు. నాకూ తెలుసు. ఐనా ఆర్గ్యుమెంట్స్ అనవసరం.. మీ నిర్ణయం చెప్పండి. ఒకవేళ గవర్నమెంట్ రేపు పడిపోయినా.. జరగబోయేదదే..

నే చెయ్యబోయేదిదే.. నలభైకి నలుగురు... ఆటవికమే అయినా అదే నా న్యాయం.. నిర్ణయం.." చెప్పాడు భరద్వాజ. అతని మాటల్లో పూర్తి కన్విక్షన్, స్థిరత్వం ధ్వనించాయి.

కొద్దిసేపు అక్కడ ఒకవిధమైన నిశ్శబ్దం చోటుచేసుకుంది. భరద్వాజ అలాగే నిశ్చలంగా స్క్రీన్ వైపు చూస్తున్నాడు. సీ.ఎం. అనీజీగా కదిలాడు. కళ్ళు మూసుకుని కొద్దిసేపు ఆలోచిస్తూ వుండిపోయాడు. తేరుకుని స్క్రీన్ వైపు చూశాడు.

"బ.. బయటకి.. తెలిస్తే.." నెమ్మదిగా అడిగాడు.

అంతసేపటి సంభాషణలో మొదటిసారి నవ్వాడు భరద్వాజ., "మోరల్ రెస్పాన్సిబిలిటీ కింద హోమ్ మినిస్టర్ రాజీనామా చేస్తాడు.." తాపీగా చెప్పాడు.

నమ్మలేనట్టు చూశాడు సీ.ఎం. అతని ముఖం వెలిగిపోయింది. "నేనెందుకు యాక్సెప్ట్ చేస్తాను..?"

"ఇట్స్ అప్ టూ యూ.. అప్పటి పరిస్థితిని బట్టీ మీరే నిర్ణయం తీసుకున్నా నాకు సమ్మతమే.. నాక్కావల్సింది మొత్తం టెన్యూర్ లో కనీసం ఒక్క మంచి.. అది చాలు నాకు.."

"మరి అంటే.. అప్పుడు రత్నాకర్ రిలీజ్ చేసినా.."

"గుడ్ నైట్ రామ్. ప్రశాంతంగా నిద్రపొండి. మీ ప్రశ్నలన్నింటికీ రేపు జవాబులు దొరుకుతాయి.. "

"గుడ్ నైట్ జే.కే. ఓ చిన్న మాట చెప్పనా.. మేమంతా రాజకీయవాదులం మాత్రమే.. కానీ.. నీలాంటి నిజమైన న్యాయవాది.. ప్రతి గవర్నమెంట్ లోనూ కనీసం ఒక్కడున్నా దేశం కొంచెమన్నా బాగుపడుతుంది.." మనస్ఫూర్తిగా చెప్పాడు.

"ఉంటాను రామ్..", క్లుప్తంగా చెప్పి లైన్ కట్ చేసాడు.

సెల్ చేతిలోకి తీసుకుని డయల్ చేసాడు, "లెటర్.. పోస్ట్ చేసేయండి.." చెప్పి డిస్కనెక్ట్ చేసాడు.

మెల్లగా లేచి జగ్ లోంచి నీళ్ళునింపి గ్లాస్ తెచ్చి మనోజ్ఞకందించాడు. అప్పటికే భయంతో స్పృహతప్పేలా వుందామె. వేగంగా గ్లాస్ అందుకుని గటగటా తాగింది.

"ఇంకా కావాలా.." అడిగాడు. తల అడ్డంగా తిప్పింది బెదురుగా. పక్కనున్న మోడా లాక్కుని ఆమెకెదురుగా కూర్చున్నాడు.

"భయం వేస్తోందా..?" ఆమె కళ్ళలోకి చూస్తూ అడిగాడు. మౌనంగా తలూపింది అవును,కాదుల మధ్యలో.

"మరి..? అర్థమైందిగా మేమేం మాట్లాడామో.. ?" అడిగాడు.

గొంతు పెగుల్చుకుంది, "నల.. నలభైమందికి.. ఏమైంది..? " వణికే గొంతుతో అడిగింది.

"ఊచకోత... ఒకప్రాంతంలో తన పలుకుబడి వల్లవచ్చిన అహంకార మదం. ఓ అన్యాయం జరిగింది. ఇదేమని ఎదిరించిన వాళ్ళని గుట్టుచప్పుడు కాకుండా నరికేసారు. ఒక జర్నలిస్ట్ సాక్ష్యాలు సంపాదించాడు. వాడ్నీ చంపేసేవారే. కాస్త తెలివిగా బిహేవ్ చేసి తప్పించుకున్నాడు. తానెక్కడున్నాడో తెలియకుండా దాచి రేపు మధ్యాహ్నం రాష్ట్రం మొత్తం తెలిసిపోయేలా ఏర్పాటు చేసేసాడు.. "

"ఇంత పెద్ద పొజిషన్ లో వుండీ మీరేం చెయ్యలేరా.. అదీ చట్టం మీ చేతులో వుండీ.. "బెరుగ్గా అడిగింది.

"పలుకుబడి, అధికారం ప్రతి అన్యాయాన్నీ న్యాయం చేయడానికి రెడీగా వుంటాయి మనోజ్ఞా. ఇది వ్యక్తిగతమైతే ఆగేవాడ్ని, పోరాడేవాడ్ని, ఎన్నేళ్ళైనా చట్టం, న్యాయం అంటూ... కానీ.. జనం మనోజ్ఞా.. ఒక్కడివల్ల మళ్ళీ ఎంతోమంది సఫర్ అవుతారు. గ్యారెంటీగా అదే జరుగుతుంది. ఇది సమర్థింపుకాదు. పదవికోసమో, ప్రభుత్వం కోసమో కాదు. నాకు తోచిన న్యాయం. అంతే.. చెప్పానుగా ఆటవికమే.. కానీ, నరరూపరాక్షసుల ముందు నీతి, న్యాయం, చట్టం అంటూ కూర్చుంటే ఏమీ రాదు. మరింత అరాచకం తప్ప. దయ్యాల ముందు వేదాలు వల్లించే వాళ్ళలో వాడు కాదీ జే.కే. నీకు తెలియాలనే ఇక్కడ వుండమన్నాను. ఇది యుద్ధం మనూ.. దుర్మార్గుల్ని నాశనం చేయడానికి

భగవంతుడికైనా ఆయుధం పట్టకతప్పదు, నీతి తప్పకా తప్పలేదు. మేమెంత.. ఐనా ఇందులో సమర్ధించుకోవడానికేమీ లేదు. నేనూ రాక్షసుడినే.. చాలామంది బాగుకోసం కొంతమంది వినాశనం అనుకో... ఎవ్రీథింగ్ ఈజ్ ఫెయిర్ ఇన్ లవ్ అండ్ వార్.. అండ్ దిస్ ఈజ్ ఎ వార్.. సో.. ఇది నా పూర్తి రూపం... ఇకనైనా నీ జీవితం గురించి ఆలోచించుకో..." అంటూ మెల్లగా ఆమె చేతి మీద చెయ్యి వేసి చిన్నగా తట్టాడు.

"నువ్వూహించుకున్నంత అందంగా వుండదు మనూ నా ప్రపంచం. మొన్న నువ్వు చెప్పినట్టు లవ్వే సినిమానూ కాదు.. మరే కథా అంతకంటే కాదు. జీవితం.. నిజాలు భరించలేనంత అసహ్యంగానూ, నమ్మలేనంత నిర్దాక్షిణ్యంగానూ వుంటాయి. తట్టుకోలేవు. ఇక్కడ మంచి చెడూ వేర్వేరుగా వుండవు. అన్నీ కలిపి స్వీకరించడానికీ, చెడుపట్ల బ్లైండ్ ఐ టర్న్ చేయడానికి చాలా తెగింపూ, ధైర్యం కావాలి. నీ ముందు ఎంతో జీవితముంది. సో.. జాగ్రత్తగా చూసి వెయ్యి ప్రతి అడుగు.. నిన్నిష్టపడ్డ వ్యక్తి గా కాదు, నీ వెల్ విషర్ గా చెప్తున్నాను..."

నిశ్శబ్దంగా లేచి నిలబడింది. జాలిగా చూసాడు. ఏదో అనబోయి మళ్ళీ సందిగ్ధంగా ఆగింది. "పద మనూ... రేపు మాట్లాడుకుందాం.." బయటకి దారి తీస్తూ క్లుప్తంగా చెప్పాడు.

యాంత్రికంగా అతని వెంట కదిలి కారెక్కి నిస్త్రాణగా కళ్ళు మూసుకుంది. అతనూ మాట్లాడించే ప్రయత్నం చేయలేదు. కాటేజ్ దగ్గర దింపి వెళ్ళిపోయాడు.

లేస్తూనే గబగబా పేపర్ తీసి చూసింది. ఏమీ లేదు.. రిలీఫ్ గా కళ్ళుమూసుకుంది. అంతలో చప్పున ఏదో ఫ్లాషై టీ.వీ. ఆన్ చేసింది.

"డిప్యూటీ సీ.ఎమ్. పురుషోత్తమ చక్రవర్తి దుర్మరణం...." టీ.వీ.లో తెలుగు ఛానెల్ స్క్రోలింగ్. పైన యాక్సిడెంట్ వివరాలు చూపిస్తున్నారు.

స్థాణువై నిలబడిపోయింది. కొద్ది గంటల ముందు తెలిసిన నిజం అంతలోనే పెరిగి పెరిగి పెనుభూతమై కళ్ళముందు నిలువగా నిస్తేజంగా కూలబడింది.

భరద్వాజా.. వై డిడ్ యూ డూ దిస్... ఆమె గుండె ఆక్రోశించింది.

ఎదురుగా స్క్రీన్ మీద పురుషోత్తమ్ కుటుంబసభ్యులు హృదయవిదారకంగా రోదిస్తున్నారు.

తీవ్ర దిగ్భ్రాంతి ని వ్యక్తం చేసిన సీ.ఎం. కోదండరామి రెడ్డి, గవర్నర్ దేశ్ పాండే., హోమ్ మినిస్టర్ జే.కే.భరద్వాజ,., ఫైనాన్స్ మినిస్టర్ ప్రతాపరెడ్డి... తదితరులు.. సంఘటనా స్థలానికి హుటాహుటిన బయల్దేరిన సీ.ఎం. మరియూ అనుచర వర్గం, అనారోగ్య కారణాల వల్ల రాలేకపోయిన హోమ్ మినిస్టర్ జే.కే. తన ప్రగాఢ సానుభూతిని తెలియజేసారు. సంఘటన పూర్వాపరాలు తెలుసుకోవలసిందిగా పోలీస్ శాఖకి ఆదేశాలు జారీ చేసారు. తదుపరి చర్యలు పర్యవేక్షిస్తాని హామీ...

టీవీ లో న్యూస్ రీడర్లు చెప్పుకుని పోతున్నారు. శక్తి మొత్తం ఇంకి పోయినట్టు కూర్చుని వుంది మనోజ్ఞ.

"వాక్ కి వెళ్ళలేదా.." బద్ధకంగా చూస్తూ అడిగింది రేఖ. మనోజ్ఞ జవాబివ్వలేదు. ఏమీ మాట్లాడే ఓపిక పోయిందామెలో.

"పొద్దున్నే టీ.వీ.పెట్టావేం.?" అని యధాలాపంగా టీవీకేసి చూసి చప్పున లేచి కూర్చుంది రేఖ., "అరే.. డిప్యూటీ పోయాడా...?" అంటూ.

"పాపం వచ్చేనెల వాళ్ళమ్మాయి పెళ్ళటే... "జాలిగా అంది రేఖ న్యూస్ చూస్తూ.

ఎవరో ఛెళ్ళున చరిచినట్లైంది. అంతలో బెల్ మోగింది. కదలకుండా కూర్చున్న మనోజ్ఞవైపు ఆశ్చర్యంగా చూసి, "నీకేమైందే.. పోయింది పురుషోత్తం కాదూ, ఏదో మీ చుట్టమే అన్నట్టు ముఖం పెట్టావ్.. అయినా ఈమధ్య పొలిటీషియన్లందరూ నీ ఆత్మ బంధువులైపోయారులే..." అని వెక్కిరింతగా అంటూ వెళ్ళి తలుపుతీసి గతుక్కుమంది.

"సర్ మీరా.. రండి.. రండి.."అన్న రేఖ మాటలకు తలతిప్పి చూసింది. భరద్వాజ.. ఎదురుగుండా టీ.వీ.లో పురుషోత్తమ్ శవం రక్తసిక్తమైవుంది. నెమ్మదిగా లోపలికి అడుగుపెట్టాడతను.

మనోజ్ఞ తలమీద చెయ్యి వేసి నిమిరాడు ఆమె మానసిక స్థితి అర్థం చేసుకున్నట్టుగా. అంతలో రేఖ అతని వెనకే లోపలికొస్తూ, "సర్.. పురుషోత్తమ్ గారు పోయారట కదా పాపం.." అంది. ఆమె ముఖంలో సింపతీ కంటే ఎక్కువ కుతూహలం ప్రస్ఫుటంగా తెలుస్తోంది. నెమ్మదిగా అక్కడున్న సోఫాలో కూర్చుంటూ తలూపాడు.

"అందుకే వాక్ కి వెళ్ళలేదేమో కదా.. అదే అనుకున్నాము.. వీ ఆర్ వెరీ సారీ.." తన సానుభూతిని తెలుపుతూ అంది రేఖ.

"వెరీమచ్ టయర్డ్.. రాత్రిమొత్తం నిద్రలేదు... కాస్త టీ ఇస్తావామ్మా..?" అలసటగా చూస్తూ అడిగాడు.

"అయ్యో ఎంతమాట సర్.. ఇప్పుడే తెస్తాను. మనూ.. నువ్వు సర్ తో మాట్లాడుతుండు.." మాట్లాడమని సైగ చేస్తూ కిచెన్ కేసి నడిచింది.

టీ.వీ. వైపు చూసాడు. మౌనంగా ఆఫ్ చేసింది. చేతిలో గీతలు చూసుకుంటూ గడిపింది. రేఖ తెచ్చిన టీ తాగి థ్యాంక్స్ చెప్పి లేచాడు.

"నేనూ వస్తాను మీ కాటేజ్ వరకూ.. " చెప్పింది మనోజ్ఞ. ముందే వూహించినట్టు తలూపాడు రమ్మని. చాలా సేపటి మౌనం తర్వాత కాటేజ్ దగ్గరౌతుంటే అన్నాడు.

"...నాకు తెలుసు మనూ.. ఇట్స్ డిఫికల్ట్.. నీ కళ్ళముందున్న వ్యక్తి అలాంటి పని చేయించాడంటే నమ్మడం చాలా కష్టం. కానీ, అదే వాస్తవం.. నువ్వెంత తొందరగా రియలైజ్ అయ్యి బయటపడితే అంత మంచిది..."

తలెత్తి సూటిగా అతని వైపు చూసింది చాలాసేపటి తర్వాత.

"చాలా కరెక్ట్ గా చెప్పారు భరద్వాజా.. రియలైజ్ అవడం చాలా ముఖ్యం. ఎందుకంటే ఆ రియలైజేషన్ తోటే జీవితాంతం బతకాలి కదా.."

అదిరిపడ్డాడు. "యూ.. మీన్.." అనుమానంగా అన్నాడు.

"ఎస్ ఐ మీన్ ఇట్.. సొసైటీ కోసం.. అంతర్మథనాన్ని, అంతరాత్మని చంపుకోవడానికి మీరు సిద్ధమైతే, మీకోసం మిమ్మల్ని మీరుగా ఒప్పుకోలేనా... ఆఫ్టాల్.. ఎవ్రీ థింగ్ ఈజ్ ఫెయిర్ ఇన్ లవ్ అండ్ వార్..." తాపీగా అంది.

"నాన్సెన్స్.."అరిచాడు. "నీకర్థంకాదేం... పిచ్చా నీకేమన్నా... ఇంత జరిగాకా కూడా నేనెలాంటివాడ్నో ఇంకా గ్రహించలేని నీ మెంటాలిటీని మొండితనమనాలా.. లేక మూర్ఖత్వమనాలా.. అసలూ.."

చెయ్యెత్తి అతన్ని వారిస్తూ చెప్పింది., "మిమ్మల్ని ప్రేమించడం అంటే మీలోని మంచి, చెడూ రెండూ కలిపే కదా భరద్వాజా. ఐనా మీరే అన్నారు గా అన్నీ ఈ లోకంలో అన్నీ ప్యాకేజెస్ గానే వస్తాయి అని. అయినా యుద్ధం లో చెడుని చంపేవాడిని వీరుడంటారు. దుర్మార్గుడనరుగా.. అండ్ మోరోవర్ నేనేమీ దావూద్ నో , వీరప్పన్ నో కోరుకోవట్లేదు, మీరు చేసే పని కి మరో కోణం చూసీ, ఆలోచించే చెప్తున్నాను..."

నవ్వాడు, "తరచి చూస్తే వాళ్ళకి కూడా వాళ్ళు చేసే పనులకి జస్టిఫికేషన్, రాదర్ మరో కోణం వుంటుంది మనోజ్ఞా. అంత ఆలోచించే వయసూ, పరిణతీ, అనుభవం ఏవీ నీకిప్పుడు లేవు. ఐ కేన్ అండర్ స్టాండ్.. అవేశంలో అంటున్నావు.. ఐనా ...ఇదో సాలెగూడు.. ఇక్కడ... అసలూ...."

"బై భరద్వాజా..." ఆమె కళ్ళు తడిగా మెరిసాయి.

"మనూ..." సందిగ్ధంగా అన్నాడు.

"ఇప్పుడు నాకు చాలా ప్రశాంతం గా హాయిగా వుంది భరద్వాజా. నన్నింతగా ప్రేమించి, నా గురించే అనుక్షణం ఆలోచించే వ్యక్తి వుండగా నేనింక దేనికీ వర్రీ కానక్కర్లేదు.. అయామ్ సో లక్కీ.. బై..." నవ్వుతూ వెనుదిరిగింది. నిశ్చేష్టుడై చాలాసేపు అలాగే నిలబడ్డాడు. తర్వాత మెల్లగా ఛాంబర్లోకి వచ్చి మంచం మీద వాలాడు. అతని పెదాల మీద చిరునవ్వు వెలసింది. కళ్ళల్లో నీళ్ళూ చిప్పిల్లాయి.

మనూ.. ఇది.. ఇదంతా నిజమేనా.. నన్నునన్నుగా యాక్సెప్ట్ చేయడం ఇంత హాయినిస్తుందా.. నీలో అంత ప్రేమ దాగుందా.. ఆనందం అర్ణవమైన ఈవేళ నీ ఒడిలో సేద తీరాలనే కోరికెందుకు వేధిస్తోంది నన్ను.

ఎంత గొప్ప భావన.. ఎంత ఉన్నతమైనది నీ మనసు... చిన్నపిల్లవంటూ ఇన్నాళ్ళూ నిన్ను చిన్నబుచ్చాను.. ఇప్పుడు నీ ముందు నేనెంత చిన్నవాడినో తెలుస్తోంది. కానీ ఈ ఓటమీ హాయిగానే వుంది. కళ్ళుమూసుకున్నాడు. రెప్పల్లో దాగిన కన్నీరు మెల్లగా పక్కకి జారి దిండులో ఇంకిపోయింది.

గుండె లోతుల్లోంచి పొంగుకొస్తున్నదేంటిది.. దుఃఖమా.. ఆనందమా.. వద్దు మనూ.. తగనని చెప్పి వెళ్ళిపో.. ఇంత ప్రేమని ఈ గుండె తట్టుకోలేదు. భరించలేను... వద్దు మనూ... ఓ మై ఏంజిల్.. డోన్ట్ గో ఎనీ వేర్..ఎందుకు వెళ్ళాలని ప్రశ్నించి నాతోనే వుండిపోవూ..!!

ఈ మనసెంత స్వార్థపూరితం.. క్షణం క్రితం వరకూ నువ్వు నన్ను అపార్థం చేసుకోకుంటే – కనీసం అసహ్యించుకోకుంటే చాలంది... ఇప్పుడూ.. నీతో మమేకం కావాలని తపనపడుతోంది చూశావా....?

ఇది...స్వార్థమా..ప్రణయమా...

ప్రేమంటే నిజంగా ఇంత అద్భుతమా...!?

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments